

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orice corespondență pentru redacție sau
administrație se va adresa:

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR:

GEORGE RANETTI

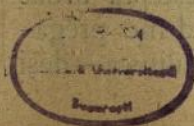
Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și recla-
melor, după învoială.

DESTĂINUIRILE LUI PARISIANU

D. Sturdza: (tare) Partidul liberal n'are nici-un interes ca Parisianu să nu vorbească. El e liber să spună tot ce știe... (Aparte) Dar de-o-camdată un laeăt la gură nu strică!

ÎN ANUL 3.000

Murisem, și-am înviat în anul 3.000 grație unui procedeu inventat de un doctor învățat de pe vremea aceea, procedeu care avea un singur neajuns: că prin el se puteau învia și soacrele și creditorii răposați.

Ceea ce mă minuna întâi și întâi deschizând ochii în anul 3.000 e că orașul Bucureștii, pe care'l cunoscusem pînă la jumătatea secolului XX, data decesului meu, devenise un important port de mare. Da, domnilor și doamnelor, Dimbovița, în urma unui formidabil cutremur de pămînt, se transformase într'o mare imensă pe care pluteau corăbii uriașe.

Împreună cu savantul medic care operase învierea mea, cu aceeași ușurință cu care un doctor din secolul XX ar fi trimes un client pe lumea cea-l'altă, ne urcarăm într'un balon din Piața Teatrului și vizitarăm orașul.

Zic Piața Teatrului prin obișnuință, căci nu mai exista teatru în anul 3.000. Meseria de actor în cursul secolelor se depreciase din ce în ce mai mult: de la *Călătoria Lizetei*, artiștii trecuseră la Circ, de la Circ la Panoramă, în fine de la Panoramă la Menagerie, și tot neciștigînd nimic, încetul cu încetul speța actoricească dispăruse, regretată foarte mult de persoanele cari asistau cu bilete de favoare la reprezentării.

Multe năzdrăvăni m'au lăsat cu gura căscată în cursul excursiunii mele de explorare prin uriașul București din anul 3.000.

De exemplu: emanciparea femeii se realizase deja de cite-va sute de ani. Femeile aveau acces la toate funcțiunile publice, iar pentru bărbați nu era de loc o rușine să se facă baletiste, spălătorese, moașe și chiar doici, — cu biberon bine înțeles. Doctorul care mă întovărășea îmi spuse că chiar funcțiunea de prim-ministru era ocupată de o femeie, o așa de frumoasă femeie în cît de zece ani în șir stă la putere, de oare-ce toți bărbații politici sunt amorezați lulea de dînsa, și însuși șeful partidului opoziționist—care din întîmplare e bărbat—

îi face o curte desperată. Frumoasa primă ministru însă îl poartă cu vorba și îl ține cu făgăduiala că va fuziona odată și odată,

— Și pe vremea primei mele existente, zisei eu, s'au văzut cazuri că politica unui întreg partid era adesea condusă de femei.

— Da? Care va să zică nu erați așa de barbari cum vă descriu arheologii noștri. Săți arăt însă ceva care nu cred să se fi văzut pe timpurile acelea. Vezi palatul acela de colo?

Mă uitai în direcțiunea indicată și zării un palat de toată frumusețea ridicîndu-se din mijlocul unei curți pavate cu diamante.

— Ce-i cu palatul ăsta? întrebați.

— Asta este muzeul unde sunt expuși oamenii de geniu și de talent.

— Nu înțeleg. Pe vremea mea nu se expuneau în muzee de cît curiozitățile naturei, viețuitoarele patologice, cum bunăoară: viței cu două capete, copii născuți cu ochii la ceafă și cu gura în mijlocul frunței, etc.

— Apoi scriitorii, pictorii, sculptorii, muzicanții de talent nu sunt oare și ei niște ființe excepționale?

Ce faceți d-voastră cu ele?

— Oamenii de talent mureau de foame sau în spitale.

— Ce monstruoziți! Dar atunci ce deveneau literații și artiștii cari n'aveau talent? Ce faceți cu ei săracii? întrebă doctorul cu spaimă.

— Aia ajungeau membrii la Academie, iar dacă se ramoleau puteau intra și ei în Senat.

— Săracii!

— Dar la d-voastră ce fac oamenii de talent în muzeul pe care mi'l arătași?

— Trăesc ca în sînul lui Abraham. Sunt întreținuți pe cheltuelile societății în bogăție și lux. Nu duc grija de chirie, de tutun, de mîncare...

— Nici de băutură?

— Nici de băutură, și mărturisesc că paragraful acesta apasă așa de mult bugetul încît se prevede o criză financiară.

... Și doctorul isbucni într'un hohot de rîs așa de puternic încît — mizerabilul! — mă deșteptă brusc din somn, tocmai cînd mă pregăteam să propun doctorului ca—deși

fără talent — să mă admită și pe mine în Muzeu ca să... contribuim la criza financiară a Romîniei din anul 3.000.

Kiriak NapadarJan

CADOU...

*'Mi-e muza iarăși supărată
Și nu știu cum să 'm-o împac!
...Prieten inspirat de muze
Vă rog să-mi spuneți: ce să fac?...*

*Să-mi dați un sfat voi, scumpți prieten,
Cu ce-aș putea s'o cuceresc;
Cu ce cadou aș fi în stare
Surîsul să 'l regăsesc...*

*Dar... fiți băeți gentili, și dacă
Fără cadou muza nu poate,
Atunci alegeți, scumpți prieten,
Ceva mai estin și... „în rate“!*

Const. C. Brălesku.

DE LA CAMERĂ

La bufetul Camerei doi deputați degustează un vin din 1890.

— Vinul ăsta e ca partidul liberal, zice unul.

— De ce?

— Pentru că e și «cadru veche» și «generos» în același timp.

NU E APĂ'N CAPITALĂ!

Domnu Sturdza, suflet negru,
Că n'a fost sărbătorit
De întreaga omenire,
Chiar și apa ne-a oprit!

Nu mai curge! Nu mai curge!
Liberalii pehlivani
Nu duc jîndul sfintei ape:
Ei beau vin de Drăgășani!

Nu mai curge! Nu mai curge!
Apă nici chiar din sifoane!
Nenea Iancu n'are grija
Dinsu'i trage mahmahoane!

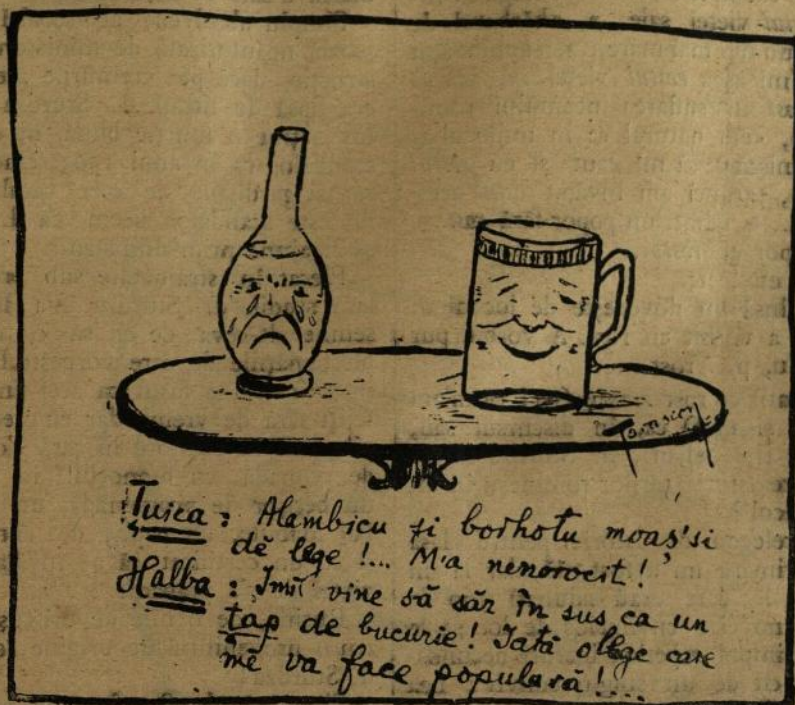
Nița Stere jubilează
Și își face-acum tabetu:
Scoate omul cheltuiala
Ce-a făcut'o cu Banchetu...

Domnu Sturdza ride'n barbă,
Cel puțin așa spun unii:
Dumnealui a luat apa,
Apa opozițiunii!

D. Teleor.

Discuțiunea legii pentru reducerea taxei pe bere

EPIGRAMA

„Gazetei“

«Mare succes»! E tipărit
D'asupra la afișul mare.
Iată'o gazetă ce obține
Succes nainte d'a apare.

Unei imblinzitoare de lei

Miss Heliot la circ
Te face să petreci;
Ea are zece lei,
Și'mi cere două-zecei.

Teleor

TRAFICUL CU INDIGENATELE

Presă a denunțat adesea că unii fac un trafic rușinos la Camera cu votarea indigenatelor. S'a afirmat că străinii, pentru a pătrunde în «Cetatea Romînismului» plătesc intrare, ca la teatru.

Aceste grave șoapte cari indignău opiniunea publică au primit — vai — deunăzi, o dureroasă confirmare.

Iată în adevăr ce găsim în dările de seamă ale ziarelor despre ședința Camerei de la 5 Martie:

«D. P. Carp. Știu că mă bucur, or cît mă despart pe terenul politic de această majoritate, de o dosă oare-care de simpatie (aprobări).

Voiu profita deci spre a cere un mic dar și în schimb îi voiu face o promisiune. Rog să se intervertească ordinea zilei în favoarea

unui distins literat d. Ronetti Roman, care a cerut împămîntenirea. D-sa se bucură de protecțiunile celui mai distins literat al țării d. Caragiale (aplaude) care vă promite, în schimb, o nouă lucrare; o nouă piesă pe care o vom aplauda în curînd la teatru (aplaude).

Se incuviințează.

Se pune la vot împămîntenirea d-lui Ronetti Roman și se adoptă cu 78 voturi albe contra 10 negre».

Este drept că indigenatul domnului Ronetti-Roman nu s'a votat în schimbul unor piese de cinci lei, ci în schimbul unor piese de Caragiale; tirgul însă este și mai scandalos, căci asta 'nseamnă că deputații și-au vîndut voturile pe un preț mai mare de cît tariful obișnuit.

O mare primejdie amenință romînismul. Căci dacă pentru promisiunea unei piese a lui Caragiale, parlamentul să grăbește să proclame cu aplauze de nepot al divului Traian pe un venetic, atunci ce se va întimpla — Dumnezeule — cînd Caragiale va avea galantomia să făgăduiască patru ori cinci piese? Atunci, parlamentul ar fi în stare să suprima articolul 7 din Constituție!

Caragiale a devenit un pericol național; frați romîni, ochi'n patru!

Jorj Delamișil.

ȘTIRE JUDICIARĂ

Ziarele publică următoarea știre:

«Curtea de apel a respins apelul creditorului Haram, contra moștenitorilor Bally, din Birlad. Haram a împrumutat minorului Mihail Bally un milion».

Curat bani de haram!

SENTIMENTALE

MARIEI CUNȚAN

Umilă închinare.

Dudue, cinturile tale
Ursite ai fost, ca să ne fure.
Căci paginele-și, vîi petale
Din floarea sufletului smulte,
Miroase-a fragi și a pădure,
A crîng, a pașiște, a mure
A doriri multe...

Văd zilele de vară, line
Și finul strîns pe cîmp, căpițe...
Te văd culcată 'n garofițe
Ca ochii tăi, de rouă, — pline
Și 'n obrăjorii albi, — de dor
De sărutat, apar... ușor...
Groșițe...

Un clopot depărtat, la turmă,
Sunînd în pace argintiu
Dă glas icoanelor din urmă
Și-ți instrunează versul viu!
Tu cînti, și-adorm pîrae albastre,
O dulce cîntăreț copil
Al plainurilor noastre!

Intr'un tîrziu, adormi și tu
Sub scripitor semîn de vară...
Un mac se'nclină pe-a ta frunte
Sub vîntul taimc ce bătut...
Un greer cîntă din chitară
In picuri line,...
Și Feți-Frumoșii vin să'nfrunte
Primejdii pentru tine...

Dormi suflet, lacrimă pîeată
Din cîntul nostru-al tuturor,
Tu, notă dulce, lunecată
Din doina blindului păstor.
Sub veghea stelelor de foc
Doar te-o zări vre un luceafăr
Să 'ți fie de noroc!

Nunez.

RIDICHEA-SABINI

Intr'o revistă a frăchilor ghe ghincolo «Transilvania și anălele asociației pentru literatura romînă și cultura poporului romîn» No. 1 an XXXIV la pagina 39, găsim următoarele rînduri: S'a terminat la începutul lunii Februarie fasc. XXIX, care coprinde articolele **Ridichea-Sabini**, și este fără îndoială cea mai de valoare parte a scrierii de care vorbim (enciclopedie romînă). Ridichea-Sabini în adevăr trebuie să fie de valoare! și chiar delicioasă! C'o bere de la Cooperativa s'ar putea mistui!

POL

Savanții noștri — ce minciună —
Pretind un lucru curios:
La pol că este numai gheață
Și veșnic timpu-i friguros.

Eū nu's savant, dar mă revoltă
Minciuna lor și protestez.
La pol e o Sahară 'ntreagă
Și, de voiți, eū vă probez.

Exact în fie-care lună
Văd polul, nu e de mirat,
Și teoria se desminte,
Căci nu's cuprins de tremurat.

Contrariū, o căldură mare
În vine simt, aprins de par;
Urmare foarte naturală
A bătaiosului Cotnar!

Și doar atunci cînd ori-ce urmă
Dispare, despre caldul pol,
Un frig de gheață se coboară
În buzunaru-mi rămas gol!

Chie.

DISCURSUL d-lui STURDZA

— Recenzie imparțială —

Oaspeții de la banchetul de la Teatrul Național au digerat de mult mincările servite de restaurantul Capșa. De oare-ce însă suntem convinși că discursul rostit cu această ocazie de d. Sturdza nu a fost încă mistuit, și deci chestiunea e încă de actualitate, vom face o recenzie imparțială despre această cuvîntare.

Incepem cu o glumă foarte nostimă a unui deputat liberal, pe care un amic al nostru l'a întîlnit pe la ora 11 și jumătate, în seara banchetului, în clac, frac, mănuși albe.

— Ce, s'a isprăvit deja banchetul? întrebă amicul nostru.

— Ți-ai găsit! Am plecat fiind-că Conu Mitiță d'abia ajunsese cu discursul la 48.

— Apoi, de ce n'ai mai stat? De la 48 încolo e mai interesant.

— Ce vorbești monșer? Ce, eram nebun să mai staū încă cinci-zeci și cinci de ani.

...Spirituelul răspuns al deputatului liberal conține o foarte justă observațiune. Ceea ce caracteriză în primul rînd discursul d-lui Sturdza este lungimea lui.

Un statistician de la «Zeflemeaua» a calculat că cuvintele din acest discurs, puse unul după altul, în chip de monom, ar acoperi distanța București-Virciorova de două ori; iar mișcarea limbei d-lui Sturdza ca să le pronunțe ar fi fost suficientă ca să lipească mărcile poștale pe toate scrisorile ce se expediază într'un an în România.

Acelaș statistician a încercat să facă socoteala de cîte ori a rostit d. Sturdza cuvintele «rost» și «Plevna internă». A trebuit însă să renunțe la o lucrare prea

vastă pentru o existență omenească mijlocie.

Vreți exemple? Iată: «...Rege în întreg rostul vieții sale...», «bărbatul de stat are un rost mai mare...», «am învățat cum să mi așez rostul vieții...», «ca să între rost în suflarea neamului românesc...», «era natural ca în mijlocul acestei mișcări să mi caut și eu rostul meu...», «atunci am învățat rostul acestei cărți...», «dintr'un popor fără rost...», «un popor cu rost»...

Etc., etc., etc.

Asta însă nu dovedește de loc că d. Sturdza a vorbit cu rost. A vorbit, pur și simplu, p... rost.

Mai întii ce rost a avut (na! că m'am molipsit și eu!) ca, în discursul său, timp de trei ceasuri, d. Sturdza să recapituleze istoria țărilor românești în ultimul secol?

Ca prelegere de istorie pentru clasa patra primară nu a fost rău, dar la un banchet la care erau adunați 500 de oameni nu este cuviincios de loc să le răpești timpul repetînd lucruri necunoscute de cît de un singur conviv: nea Dincă Skileru — *et encore!*

Revoluția de la 48, Divanul ad-hoc, Unirea Principatelor... frumoase evenimente; dar ce legătură aveau ele cu incidentul că d. Sturdza împlinea 70 de ani?

Vorba poetului:

Fala strămoșească
Pe strămoș cinstește,
În zadar nepotul
Cu ea se fălește

Și încalte d. Sturdza nu are nici măcar meritul de-a fi nepotul marilor oameni cari au colaborat la acele neperitoare pagini de istorie.

Ce era d. Sturdza pe-atunci?

Ne-a spus-o însuși în discursu-i de la banchet:

«Era natural ca în mijlocul acestei mari mișcări, să mi caut și eu rostul meu. Am intrat ca secretar al comitetului Unirii din Iași și tot de-o-dată și ca curier alergător în serviciul acestui comitet.»

Contopist și curier alergător: asta era rostul d-lui Dimitrie Sturdza. Cam slab rost; căci «curier alergător al comitetului» era, probabil, un soi de comisionar trespăduș pe care boerii din comitet îl trimeteau să le cumpere tutun, să ducă răvașe de dragoste damelor respective, ș. a. m. d.

Era și greu de altminteri ca d. Sturdza să capete o slujbă mai bunicică. După propria-i mărturisire, bietul d. Sturdza avea condei de secretar și picioare de curier alergător, dar nu prea avea școală.

Iată ce spune d-sa:

«După moartea tatălui meu, maică-mea m'a trimes în străinătate, ca să învăț carte.»

Ce credeți că a învățat d. Sturdza: dreptul, matematicile, filozofia, medicina, teologia, măcar moșitul?

«Acolo în străinătate am învățat cartea vieții.»

Atit a învățat d. Sturdza. Păcat de paralele pe care le-a cheltuit doamna maica d-sale în străinătate!

Simplu absolvent al «școlii vieții», școală neautorizată de ministerul de instrucție, dacă pe vremurile acelea cînd era lipsă de titrați d. Sturdza n'a putut obține o funcție bună, nu este oare scandalos ca în anul 1903, cînd d. Lascar și gardiștilor le cere bacalaureatul, nu este scandalos zicem ca d. Sturdza să fi ajuns prim-ministru?

Plecat în străinătate sub pretext să facă studii, d. Sturdza n'a făcut pe-semne alt-ceva de cît să se dedea la blestemățiile de care vorbește Eminescu în satira sa, a făcut ca acei tineri «veștejiți fără de vreme dar cu creier de copil» cari se reîntorc în țară c'o sticlură de pomadă, cu monoculul în ochi, cu un bețișor de promenadă, un vals din Bal Mabilie, un papuc de curtezană... și cu un certificat că a învățat cartea vieții de s'a prăpădit.

Rușine, de o mie de ori rușine pentru o progenitură de origine romană ca d. Sturdza!

Și totuși, d. Sturdza are fumuri de om mare. Dacă l'ai crede pe cuvînt, d. Sturdza a făcut revoluția, Unirea, răboiul, România modernă, ba chiar pe Mihai Viteazu și Tudor Vladimirescu!

Merge pînă acolo cu grandomania în cît spune:

«Acest cuvînt a fost steaua lucitoare care m'a condus. Această stea nu m'a părăsit nici o dată. Această stea m'a ferit de toate relele cari înconjură pe ori-ce om în viață, și m'a ajutat în timpuri grele, de nu mi-am încurcat cărarea mea.»

Cu alte cuvinte d. Sturdza, ca toți oamenii mari, ca Iuliu Cezar și ca Napoleon, se crede obligat să aibă și d-sa o stea. Ba mai mult: pe cînd Istoria spune că pe Cezar și pe Napoleon l'au părăsit steaua lor, d. Sturdza afirmă că pe dumnealui nu l'a părăsit nici odată.

Ei ași, te lauzi! Par'că nu știm noi că au fost momente cînd, în loc de pretinsa aia stea, ai văzut stele verzi! Și-o să mai vezi.

Ca să încheiem această prea lungă recenzie, adăogăm că d. Sturdza s'a contagiât de la Don Paladu și a făcut și d-sa pe romanticu citînd versuri din Alexandri. Și știți ce versuri? Asta-i nostim. Următoarea strofă:

Voiū zice, zice pînă la moarte
Celor ce's dușmani neîmpăcați:
«O voi unele de rele soarte
Pentru Romîni ce vă sunt frați!»

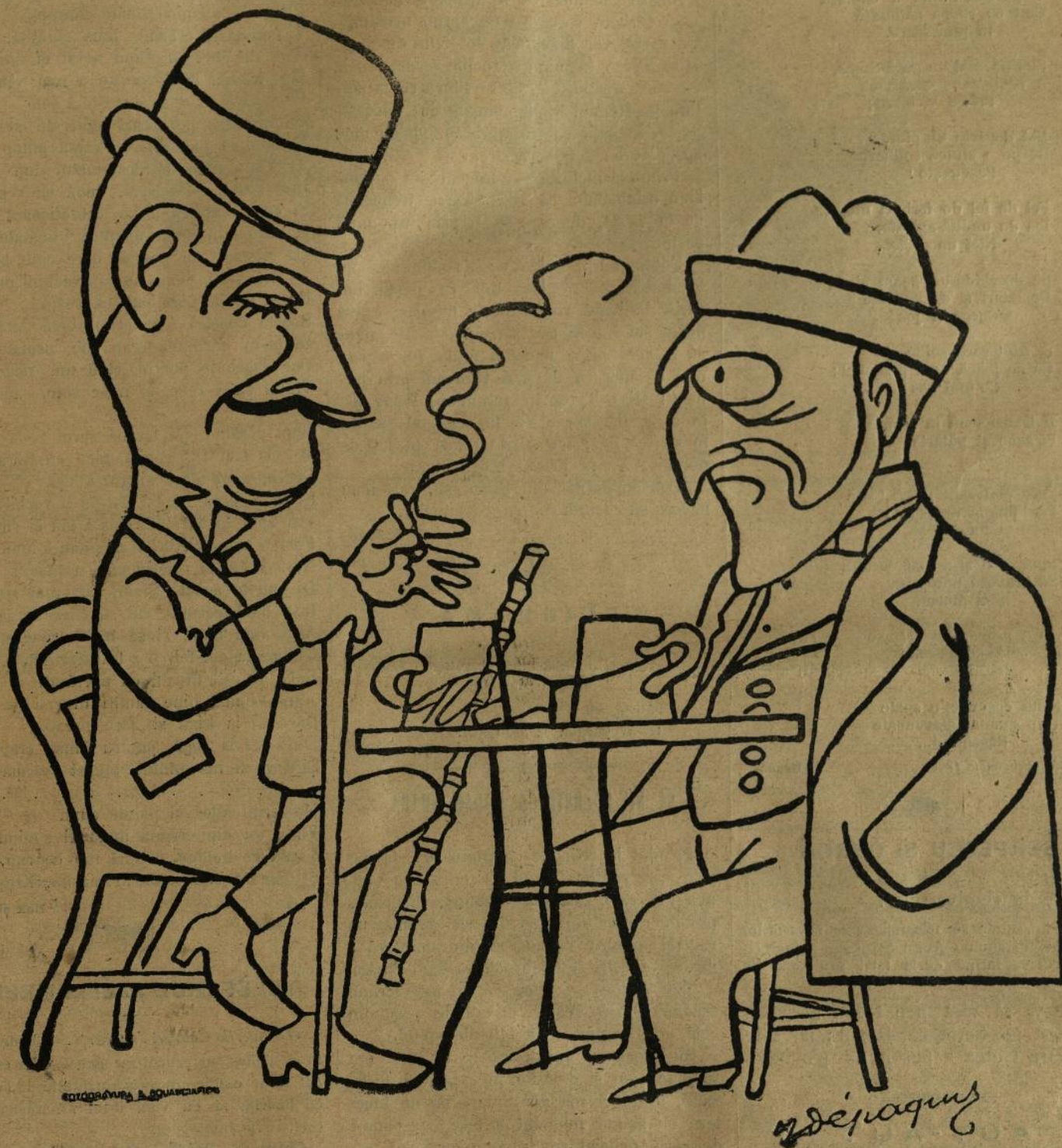
D. Sturdza, cel cu mișcarea națională, a vorbit de funie în casa spînzuratului.

Tarascon.

CRITICĂ MUZICALĂ

— Bărcănescu? Cîntă frumusețel, dar are un volum cam mic de voce.

— Atunci, poți spune că are o broșură de voce.

- Zici că nu mai îți ajunge leafa. Cum dracu să o scoți la capăt când cheltuești atita cu băutura?
- Eă?! Din contră, monșer, te 'nșeli. Eă m'am pus pe economii.
- Economii, tu? Eă văd că bei mereu, mai ales de cînd s'a eftenit berea.
- Apoi tocmai în asta stă sistemul meu de economii. Înainte halba de bere era 45 de bani, azi s'a scăzut la 40 de bani. Ei bine! beaă cite 16 halbe pe zi. Înainte 16 halbe mă costa 7 lei și 20 de bani, azi nu mă costă de cît 6 lei și 20 bani; prin urmare o economie de 80 bani pe zi, 24 lei pe lună, sau 288 pe an, 2.880 pe zece ani, etc.

DE LA FEREAȘTRĂ

Peste valuri spumeginde
Sboară — de vinat flămînde —
Bărci ușoare.

Și pescari numa 'n cămașă
Cînt cu vocea pătimașă
In plin soare.

Sus pe mal un gură-cască,
A venit să pleoscăiască
Pietre 'n mare;

Mai departe un pierde-vară
De pe o stîncă solitară
Pescuește :

Fel de fel de ierburî moarte
Ies de undită-agățate.
Nici un pește...

Se deschide-un geam și-o ploaie
De lături și de gunoaie
Curge 'n jos

Și fript sare solitarul
Ce se joacă de-a pescarul:
Ce mai sos!

Îi transformă în iahnie
Și saco și pălărie
Și...

Trec plai vasul peste toată
Pantomima desperată
Ce-a urmat.

Pină cînd și-a luat curajul
Să braveze anturajul
Și-a plecat.

...Vin progeniturî Tătare
In vociferări barbare
Hăulînd :

Saltă coșurile 'n spate
Prin gunoaiele-aruncate
Răscolînd...

Constanța, Februarie 1903.

Ileana.

ȘERPESCU ȘI CURCĂ

Citim în «Universul» :

— Din Buzău se telegrafiază că nevasta lui Ion Șerpescu, anume Anica Șerpescu, a fugit cu Petre Curcă, furînd de la tatăl său suma de 5.000 lei.

Care va să zică nenea Ion Șerpescu a încălzit pe Șerpescu la sîn; iar aldea nea Petre Curcă a pus mîna p' o bună gîscă :

AUT-AUT

Intr'o gazetă macedoneană citim următorul anunț :

Dr. Tașcu G. Trifon
Medic diplomat

Al facultății de medicină din Lyon
S'a stabilit în orașul Bitolia (Monastir)
Consultațiunii de la 8—10 (a la turca) p. m.

Confratele nostru macedonean a căzut într'o contradicție flagrantă: cum o să fie «a la turca» și în acelaș timp «p. m.»? Ori una, ori alta.

UN PRÎNZ ORIGINAL

Citese într'un jurnal că actrița americană Miss Tyrce va da în curînd la New-York un prînz original.

«Apartamentul va fi decorat în genul unei serbări, care va fi un «prînz maritim». Pe pereții vor fi zugrăviți tot felul de pești. Miss Tyrce va purta o rochie verde, ornată cu solzi de pește. Toți servitorii vor fi costumați. Menuul va fi compus din feluri de pește, invitații vor fi îmbrăcați într'un mod apropiat cu genul serbării.»

Prima concluzie ce tragem din această idee originală e că Miss Tyrce trebuie să fie în vîrstă, de oare-ce îi plac așa mult peștii.

Putem afirma că n'o să se fie nici un toast, căci or să tacă toți ca peștii. Locurile la masă vor fi foarte înguste, ca să poată sta lumea ca „sardelele“. De sigur că la acest prînz maritim mulți vor căpăta mal de mer. A doua zi vom citi prin jurnale: Miss Tyrce în scrumbie, M-me X. în caracudă, M-me Y. în cegă, M-me Z. în sardea etc; iar solzii au fost purtați de domni; X. în țîr, în biban etc...

Aviz amatorilor din București, cari n'au nevoie să cheltuiască cu costumele...

C. A. Sto.

EPIGRAMĂ

A scris broșuri pe vremuri: *Hahn**)
Și I. Vulpescu. Moșul
Mîiță se juca atunci
De-a vulpea și cocoșul.

Șt. Antim.

SĂ NU SE RETRAGĂ MADAM SMARA

Primum la redacție numeroase scrisori prin cari suntem făcuți cu ou și cu oțet, mai rău ca o saladă de lăptuț, din cauza propunerii ce am emis d'a se organiza un festival pentru retragerea din literatură a ilustrei noastre compatrioate madam-Smara.

Toți cititorii se plîng că, ne mai scriînd madam Smara, vor fi privați de una din cele mai scumpe distracții ale vieții.

Recunoaștem grava eroare în care era să alunecăm și o lăsăm incurcată cu festivalul, urînd ea madam Smara să nu înceteze un singur moment a face cu pană-i de gîscă deliciul contemporanilor săi.

LEGE DEMOCRATICĂ

Printr'un nou proiect al d-lui Lascăr, primăria va pune monopol pe pompele funebre.

E cea mai democratică lege posibilă.

In adevăr, în urma acestui monopol, milionarii ca și cei mai pirlîți proletari o să fie îngropați tot cu dricul Primăriei.

*) *Hahn* inseamnă cocoș pe nemțeste.

CONVERTIREA UNUI ANTIALCOOLIC
(Parodie)

Intr'o crîșmă veche, tocma în Păcurari,
Unde vin bețivi, zilnic, mici și mari,
Plînge și suspină tînăra domniță
A faimoasei crîșme: juna gărăfiță,
Căci de cînd în *Ligă* soțul ei dorit
S'a inseris, la dînsa nu a mai venit.
Vinișoru-i roșu strălucește-a jele
Cum lucece pe ceruri mîile de stele,
Spumele'n pahare s'ar vîrsa potop
Asvirlînd departe blestematul dop.
Inșă Șloim, crîșmarul, lingă ea veghează
Și cu dulci cuvinte o îmbrățișează.
Un orologiu sună noaptea jumătate
La crîșmar, în poartă, oare cine bate?
— Eă sunt, Șloim amice, vechiul mușteriu,
Eă și de la *Ligă* iată că reviu!
Soarta noastră fuse crudă astă dată
Gîtița-mi sărmana crapă de 'nsetată.
Dar deschide poarta, cîinii mă 'nconjur
Vîntul suflă rece, și mi-e sete, — mor!

Juna gărăfiță, pe tarabă sare.

— Ce faci tu, copilă, zice cu mirare
Șloim, apoi afară singur a eșit
Și 'n tăcerea nopții ast-fel a vorbit:
«Ci spui tu, străine, glas a tău ci strigă?
Fost a me prietin, îi dușman a meu,
Nu-i mai sunt prietin, că s'a inseris în *Ligă*,
Di ești-tu acela, Șloim nu mai sunt iu!
Inșă dacă cerul vrînd să 'ngreuneze
Anii vieții meli, și să mă întristeze,
Ghițița ta ast-fel, o a transformat,
Dacă tu ești dînsul cu adivărat,
Apoi tu mai bine caută di cali
Dacă di la *Ligă* vii fără parali.
Du-ti iar la *Ligă*, pentru dînsa crapă,
Și-ți va fi mormîntul, înecat de apă!

Mușteriu întră și parale sună
Vinul tot din crîșmă lingă el s'adună,
Lupta se începe, dopuri mii se rup,
Și Tanasă cade subț o masă... Krup!

Iasi.

Max și Hax.

TELEFONUL „ZEFLEMELEI“

«Desbaterile Camerei de comerț». — Amicul care ne-a trimis un articol cu acest titlu este rugat să ne explice în scris aluziunile de la sfîrșit cu Bistrița și cu vîea d-lui Amărășteanu pe cari nu le înțelegem.

Chiru V. Tejol. — Mai încercați.

Spanachide. Călărăși. — Nu se poate publica pentru că sunt și dame amestecate acolo, și de sexul frumos nu ne atîngem. Trimeteți alt-ceva.

Victor. «Un sfat»: s'a scris și s'a răsris pe tema asta: «Un ciine caritabil» e prea scatologică la sfîrșit.

Numărul pe luna trecută din

REVISTA TEATRELOR

Director: Ioan I. Livescu

Coprinde un sumar bogat și frumoase ilustrațiuni.

— Astă-zî Parisianu mi-a făcut o destăinuire foarte gravă contra a două foști miniștri.
— Ai trecut-o în procesul-verbal?
— Nu... Pentru că... Pentru că mi-e milă de el săracul, de ce să'l pui rău cu guvernul?

LIPSA DE APĂ ÎN CAPITALĂ

Aste două zile din urmă București au fost puși la o grea încercare: n'au avut apă. Conducta de la Grozăvești, ca și cum ar fi vrut să spue d-lui Robescu: «De geaba te grozăvești că ți-a venit apa la moară!», — s'a hotărît să plesnească, — și-a plesnit, chit ca spălătoresele și antialcoolicii să facă același lucru, de necaz.

Deci iată Capitala fără apă.

De la început trebuie să recunoaștem însă că întâmplarea aceasta a întîmpinat o rezistență care face onoare cetățenilor. Cu toate neajunsurile serioare pe care un asemenea accident le poate produce, bucureștenii au băut, ca să zic așa, și acest pahar cu seninătatea cu care fie-care poate să înghită unul de șampanie sau o moștenire de cîte-va zeci de mii de lei.

Asta dovedește că la vremuri grele românul tot-d'auna face cinste. . neamului său și că, vorba cîntecului:

Tata Noe cel bătrîn
Fost-a fost puî de romîn!

Maria-Antoaneta „Austriaca“, cum i se zicea, mîndra dar nenorocita regină a Franței, cînd poporul venise sub ferestrele palatului, vociferînd că n'are pîine, dînsa a exclamat:

— N'au pîine? Să mînce cozonac! Alaltăeri și erî, fie-care cetățean, puîin cam neamî, prin faptul că obișnuște: «lu-leaua neamîului», zicea:

— Nu e apă? Beți bere!

Trebuie să adăogăm că sfatul a fost cu prisosință urmat.

* * *

Cu toată virtutea publicului, nu e mai puîin adevărat însă ca stînjirile produse de lipsa apei a cam incurcat și plictisit foarte mult, mai ales menajurile unde apa e un ingredient indispensabil.

Mizerabilii de sacagii au profitat cu îndrăzneală de acest nou soi de secetă, cîtînd valoarea sacalelor ca la bursă.

La un moment dat s'au declarat niște prețuri exorbitante: 4 lei, 5 lei și 8 lei sacaua.

— Cum dai donița mă?
— Nu vindem cu detal, dom'le!
— Ce face? grozav ești!
— Păi de dom'le, Grozăvești sunt de vină!

Fapt e că dacă măi continua așa, ai fi fost un sec să nu cumperi Drăgășani idem, și să stai să te tocești pentru apă.

* * *

Neajunsul unora a fost însă satisfacția altora.

Pîrliții, nespălății și cei-l'alți din aceeași categorie ziceau cu satisfacție:

— În sfîrșit! Ne-a venit apa la moară și nouă! În adevăr cînd cei cari fac băi zilnice, n'au avut cu ce să se spele, cum măi putea zice cui-va: nespălature.

Antialcoolicii, pentru a face paradă de convingerile lor și-au petrecut timpul înaintea ferestrelor magazinelor de vinuri.

A fost fatal ca să le lase gura apă și ast-fel au îndurat lipsa.

Numaî edilii nu s'au sinchisit: au veșnic apă... la cap.

Graur.

„ZEFLEMEUA“ ÎN PROVINCIE

Turnu-Măgurele

PRIMARUL COSTOVICI

Orginar din țara unde
Cresc morcovi, brojbe, ardei și praz,
Drept cap avînd o pepenoaică
Și-un cioc de papagal drept nas.

Primarul Costovici rămîne
Un tip ridicol și trufaș,
Prezumțios peste măsură,
Și nobil cum e un geambaș.

Ca avocat — știu toți clienții —
E foarte tare'n aminări,
Incomparabil... în adopții
Precum și 'n... acte de vinzări...

Iar ca părinte al comunei
Chiar pe dușmani i-a dezarmat:
Șe plimbă 'n droșca primăriei
Primindu-și leafa regulat!

Cartuș.

VIZITAȚI
EXPOZIȚIA PICTORULUI VERMONT
din Pasagiul Romîn, deschisă în toate
zilele. Intrarea gratuită.

«GUTENBERG»

Societate generală de ajutor reciproc a lucrătorilor tipografi

„CERCUL CULTURAL“

Simbătă 8 Martie 1903

AL 4-LEA CONCERT

Dat de Corul „Cercului Cultural“

Sub conducerea Profesorului său I. DEMETRESCU-DEMION

PROGRAMA:

1. Marș de luptă, cor de bărb. de Stunz
2. Fetele casnice D. G. Kiriac
3. Cîntecul Plugarului I. Demetr.-Demion
4. cor de domnișoare
5. Primăvara, cor de bărb. Julius Wiest
6. Iacă num'asa, cor mixt I. Demetr.-Demion
7. Plecarea Vinătorilor, cor de bărbați Grieg
8. Morarul, cor mixt D. G. Chiriac

Inceputul la orele 8 jum. seara

După Concert: MARE BAL DESCHIS

Intrarea 1 LEU DE PERSOANA; Loja 8 lei

DESFACEREA PRODUSELOR

DE PE PROPRIETĂȚILE

PRINCIPELUI B. ȘTIRBEY

BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI, NO. 121

Recomandă următoarele produse :

VINURÎ ALBE ȘI NEGRE

DIN VIILE

B. ȘTIRBEY

DE LA DRĂGĂȘANI

FĂINA DE LUX

IN SACULEȚE DE 3 ȘI 5 Kgr.

FABRICAȚIUNE SPECIALĂ A MOREI DIN BUȚEA
din grînele de Moldova

DELICIOASA ȘI AROMATICA

MIERE DIN STUPARIA BUȚEA

EXCELENȚA BRÎNZA

„GUSTUL GERVAIS”

Din fabrica de brînzeturî din Buțea

PREȚUL CURENT SE TRIMITE LA CERERE

MEDALA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice

ROMÂNE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS

1900

FARMACIA A. ALT

OVULE ȘI SUPOSITOARE

DE

GLICERINA SOLIDIFICATA

(singurele aprobate de cons. sanitar superior)

FURNISORUL
Curței Princiare

STRADA BATIȘTE
BUCUREȘCI

INSTALAȚIUNE SPECIALA

PENTRU

OXIGEN

LABORATOR SPECIAL

PENTRU

— ANALISE DE URINA —

A apărut :

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefață de Anton Bacalbașa. **Prețul 1.50 b.**
In București se găsește de vânzare la «L'Indépendance Roumaine», la librăriile *Socec, Alcalay* și la autor.

A apărut și se vinde în toată țara cu prețul ridicol de **10 bani**, o ediție populară a faimosului volum

DE INIMĂ ALBASTRĂ

cuprinzînd cele mai geniale poezii ale lui Dom Paladu, precedate de o prefață datorită eminentului critic român Tarascon.

D-nii depozitarii din provincie ai „Zeflemeaua” sunt rugați să comunice printr-o carte poștală cîte volume doresc.

La administrația ziarului

„ZEFLEMEAUA”

se găsește de vânzare cu prețul de

4 LEI

colecția completă a primului an din «Zeflemeaua».

BUCUREȘCI, PIAȚA TEATRULUI

D'asupra Berăriei Cooperative

MIRCEA G. PETRESCU

FOST MAGISTRAT, AVOCAT

S'a mutat Str. Columbelor 4 bis

CONSULTAȚII de la 8—10 a. m.

BUCUREȘCI

Talentatul pictor **Nicolae Vermont** a deschis o expoziție în Pasagiul Român No. 31 (Calea Victoriei).

Expoziția va fi deschisă în toate zilele de la 9 — 12 dimineața și de la 2 — 7 seara.

NICOLAE A. POPOVICI

DOCTOR ÎN DREPT, FOST MAGISTRAT

AVOCAT

MUTAT Str. Pasului No. 6

DUPA TEATRU, DUPA OPERA, DUPA CONCERTE, TOATA LUMEA 'ȘI DA

„RENDEZ-VOUS”

LA

BERARIA

COOPERATIVA

— PIAȚA TEATRULUI —

Și cu drept cuvînt, căci : excelentele mîncări reci, Berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, Vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea preturilor și serviciului acestei berării, împacă gusturile clientelei celei mai exigente.